

Jeje ofte ikke blot maanedsviis, men ugevis, og de flytte ligeledes ofte ikke blot maanedsviis, men ugevis. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer om at undersøge i deres Tanker, hvilket Besvær, der kan komme ud af, saaledes at skulle konstruere en Valgret paa Beboelse af Lejligheder, som indeholde et vist Areal, hvor de paagældende Personer som sagt have været idelig omflyttende. Foruden disse praktiske Vanskeligheder er der jo i øvrigt den, som det ærede Medlem selv erkendte, at naar alt kommer til alt, er det ikke nogen direkte Skat. Paa Landet og i Købstæderne kræver man direkte Skat; det er ganske sandt, paa Landet nøjes man ogsaa med Ydelse, men efter min Mening er Arbejdsydelse ogsaa direkte Ydelse til Kommunen. Man kræver direkte Skat, direkte Ydelse — det er navnlig det Udtryk, der bruges i Købstadskommunalloven, at valgberettigede ere de, der ere i direkte Skat til Kommunen o. s. v. Men det kan paa ingen mulig Maade siges, at den kjøbenhavnske Lejer, som har beboet en Lejlighed, som er over 64 Kvadratalen stor, derved har ydet en direkte Skat til Kommunen, fordi Kommunen kommer og udskriver Arealstat til Husets Ejer. Naar der som sagt har boet en Snæs forskellige Lejere i den Lejlighed, bliver det meget vanskeligt at fordele denne Ydelse ogsaa paa dem. Jeg tror, det er sandt, hvad der er udtalt i Magistratens Skrivelse til Borgerrepræsentationen herom, at skønt man naturligvis ikke kan benægte Muligheden af, at Forholdene kunne stille sig i enkelte Tilfælde saaledes, at Ejeren af den paagældende Ejendom skaffer sig Vederlag for Arealstatydelsen ved Forhøjelse af Lejen paa de enkelte Lejligheder, saa er dette noget, som umuligt lader sig forstaa, som noget ganske almindeligt, og det er derfor, tror jeg, ubestrideligt, at dersom man tager alle disse vedkommende Personer med, som vel at mærke ikke betale Indkomstskat, men kun benytte en af de Lejligheder, hvorom her er Spørgsmaal, saa vil man komme til at tage mange Personer med, som paa ingen Maade kunne stilles i Klasse med dem, der i Kommunen kunne siges at betale direkte Skat eller præstere direkte Ydelse til Kommunen, og man kommer altsaa netop i Princippet til at fravige, hvad der er principielt i de andre Kommunallove, naar man vil stille sig paa den Maade over for dette Arealstatsspørgsmaal, som det ærede Medlem gjorde. — Der er for øvrigt ogsaa gjort nogle Betragtninger gældende, som dog synes mig at have noget Værd. Det er ofte sagt, og med Føje, at den, som yder et lille Bidrag til en Kommune, har lige saa megen Inte-

resse for Kommunen som den, der yder det større Bidrag, og det er jo en meget vulgær Sandhed, at den fattige Skærv kan for ham veje lige saa stærkt som den store Ydelse for den rige Mand. Men jeg tror ikke, det skal kunne nægtes, at det i og for sig er naturligt at kræve som Betingelse for at være Disponent over Kommunens Kasse, at man overhovedet har noget med denne Kasse at gøre, det vil sige, at man bidrager om end nok saa lidt til den. Man vil jo dog formodentlig erkende, at det ikke er ganske rigtigt at lade en Samling af Personer, som ikke yde det allermindste Bidrag til Kommunens Kasse, være Disponent over denne Kasse, raade over denne Kasse. Den, som yder Indkomstskat, yder noget — det gøre overhovedet alle, der betale direkte Skat — og han har ikke blot dette, at han yder sit Bidrag, men han har en direkte Interesse i, at Kommunens Sager blive behandlede ordentlig, thi Indkomstskattens og de direkte Skatters Størrelse er jo varierende, jo daarligere de bestyres, desto mere stiger Skatten, af hvilken han yder sin Part. Men tager man de Personer med, som i Kjøbenhavn bo i de her omhandlede Lejligheder, og som vel at mærke ere saaledes stillede i økonomisk Henseende, at de end ikke ere satte i den laveste Grad af Indkomstskat, saa giver man derved Personer Ret til at tale med om Kommunens Anliggender, hvem det i Grunden kan være ligegyldigt, hvorledes det gaar med Kommunens økonomiske Forhold, og det tror jeg ikke maa siges at være heldigt. — Jeg har herved berørt, hvad jeg anser for at være Hovedpunkterne; dersom man ikke bliver enig om dem, saa er Sagen dermed færdig, saa opnaa vi det, som jeg hentydede til før, saa bliver man ved det gamle. Skulde man imidlertid blive enig om disse Hovedpunkter og navnlig ved nærmere Overvejelse komme til det Resultat, at jeg har Ret i mine Udtalelser, og at Kommunalbestyrelsen og den højtærede Minister har Ret i den Maade, hvorpaa Sagen er taget, saa vil der først blive Spørgsmaal om forskellige underordnede Punkter. Paa dette Stadium af Sagen er der ikke stor Opfordring til at komme dybt ind paa disse underordnede Punkter. Jeg vilde navnlig ikke anføre det for hensigtsmæssigt, om jeg fulgte det ærede Medlem fra Horsens (Wajer) i disse Undersøgelser om den rette Valgmaade og de Beregninger, som i den Anledning kunne anstilles. I det mindste i Dag føler jeg mig ikke i Besiddelse af saa stærkt et Hoved, at jeg er i Stand til at følge med i disse Talberegninger; men jeg tror, at det gaar flere ærede Medlemmer